

Sygn. akt XI GC 516/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dariusz Plewczyński
Protokolant:	A. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2015 r.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko E. A. - O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego E. A. - O. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 4 674 zł (cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt cztery złote) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2013r do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 717 (siedmiuset siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. oddala wniosek powódki o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt XI GC 516/14

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

Dnia 16 stycznia 2014 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła przeciwko pozwanemu E. .O. pozew o zapłatę kwoty 4 674 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że zakupiła od pozwanego wariator mechaniczny SP 100 GR B5 D38/80 firmy (...) oraz silnik 5,5 kW za łączną kwotę 6 223,80 złotych. W transakcji uczestniczył przedstawiciel handlowy pozwanego D. S.. Powódka zaznaczyła, iż zawarcie umowy sprzedaży było konsekwencją uprzednio przeprowadzonych rozmów z D. S. (wtedy pracownikiem (...) spółki z o.o.) znającym jej oczekiwania w tym zakresie, m.in. za sprawą osobiście dokonanego przeglądu linii produkcyjnej. Po podłączeniu i uruchomieniu urządzenia, okazało się, że zakupiona maszyna nie działa. Przedstawiciel pozwanej zdemontował wariator, który zabrał do serwisu, by po kilku dniach dostarczyć wariator TW-100 firmy (...), który również nie działał. Wobec powyższego powódka odstąpiła od zawartej umowy i odesłała uszkodzone urządzenie oraz odstąpiła od zawartej umowy domagając się zwrotu ceny. Jako alternatywną podstawę wskazała art. 471 k.c.

Dnia 26 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

Dnia 26 marca 2014 roku pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że D. S. w 2012 roku nie był jego pracownikiem, przeto nie może ponosić odpowiedzialności za jego działania u wcześniejszego pracodawcy. Nadto wskazał, że wariator był użytkowany niezgodnie z przeznaczeniem, ponieważ posiadał przekroczenia granicy minimalnych obrotów, co było przyczyną jego uszkodzenia. Pozwany chcąc kontynuować współpracę dostarczył nowe urządzenie, które co prawda od poprzedniego odróżniało się kolorystyka, jednak pod względem typowych przymiotów, było identyczne. Kończąc strona pozwana wskazała, że nie uwzględniła kolejnego roszczenia reklamacyjnego, ponieważ urządzenie od momentu zakupu było sprawne, zaś usterki wynikały z nadmiernej eksploatacji przez powódkę.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na początku 2012 roku pracownik powódki J. B. poprosił D. S., przedstawiciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. o przyjazd celem dobrania odpowiedniego wariatora zamiast oryginalnej przekładni. Po dokonaniu oględzin i pomiarów D. S. przedstawił ofertę cenową i terminową, zapewniając, że wariator spełni oczekiwania strony powodowej, przy czym już na tym etapie D. S. wskazywał na konieczność przeróbki w postaci wykonania napędu wariatora. Ostatecznie powódka nie zdecydowała się na zakup przedmiotowego wariatora, wybierając mniejszy do innych celów, do którego wyliczeń dokonywał również D. S.. Nie mając zastrzeżeń do jego pracy J. B. zdecydował się na zakup dużego wariatora i w tym celu skontaktował się z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w T., uzyskując od niej ofertę oraz informację, że D. S. nie jest już pracownikiem rzeczonyj spółki. Następnie do J. B. przyszedł D. S., który oznajmił, że obecnie jest pracownikiem pozwanego. Na podstawie umowy zlecenia z dnia 6 maja 2013 roku D. S. kontrolował rozwiązania techniczne sprzedawane przez pozwanego w tym dokonywał doradztwa. J. B. i D. S. nawiązali do uprzednio przeprowadzonej rozmowy w przedmiocie zakupu wariatora, po czym D. S. przedstawił pracownikowi powódki ofertę, którą zaakceptował J. B., a następnie K. G..

Dowód:

-wydruk wiadomości e-mail z dnia 14 marca 2012 r., k. 31;

-oferta sprzedaży z dnia 11 kwietnia 2013 r., k. 26;

-oferta sprzedaży z dnia 21 lutego 2012 r., k. 27;

-umowa zlecenia z dnia 6 maja 2013 r., k. 54-56;

-zeznania J. B., k. 107-109;

-zeznania K. G., k. 160-162;

- zeznania P. G. k.110-111

- zeznania D. S. k.158-160

Dnia 15 maja 2013 roku powódka i pozwany zawarli umowę sprzedaży wariatora (...) 132 + łapy firmy (...) za cenę 4674zł oraz silnika kołnierowego 5,5 kW (...) -2A B5 IE2 za cenę 1549 złotych. Pozwany dostarczył przedmiotowy wariator firmy (...).

Dowód:

- faktura VAT (...), k. 30;
- zeznania J. B., k. 107-109;
- zeznania K. G., k. 160-162;
- zeznania Emira Al. (...), k. 162-163.

Ze względu na specyfikację polegającą na regulacji linii produkcyjnej falownikami konieczne okazało się drobne przerobienie urządzenia w celu dostosowania go do pracy, o czym wiedzę posiadał D. S. i co było zgodne jego wcześniejszymi zaleceniami. Zmiana polegała na zastąpieniu plastikowego pokrętła trybem zębatym podłączonym do silnika. Ograniczniki zostały zamontowane na wniosek pozwanego już przez dostawcę. Powódka zamontowała dostarczony wariator koloru niebieskiego, ale nie udało się go jej uruchomić. Obecny przy próbie uruchomienia D. S. próbował naprawić urządzenie, jednak bez skutku, po czym zabrał wadliwe urządzenie do naprawy.

Dowód:

- zeznania J. B., k.107-109;
- zeznania P. G., k. 110-111;
- zeznania K. G., k. 160-162.
- zapis na płycie k.11

Po kilku dniach powódka otrzymała wariator o wyglądzie takim jak poprzedni z wyjątkiem koloru, który był srebrny, jak się później okazało jego dystrybutorem w Polsce była firma (...), a wyprodukowano go w C.. W. ten został zamontowany i uruchomiony. Po około 5-6 godzinach pracy pojawił się wyciek oleju na górnej pokrywie, blokując regulację prędkości. Wtedy J. B. poinformował o tym D. S., który zezwolił mu na uszczelnienie górnej pokrywy, co zostało wykonane. W efekcie wariator pracował całą noc, jednak dnia następnego nie chciał ruszyć. Powódka na polecenie D. S. kurierem przesała wariator do serwisu naprawczego. Serwis reklamacji nie uwzględnił wskazując, że wariator TW 100 nie podlega naprawie gwarancyjnej, bo nie był użytkowany zgodnie z przeznaczeniem. W dalszym piśmie wskazano na ingerencję w wariator, co narusza warunki gwarancji.

Dowód:

- zeznania J. B., k. 107-109;
- zeznania A. Z., k. 109-110;
- zeznania P. G., k. 110-111
- zeznania K. G., k. 160-162.
- zeznania D. P. k. 112-113
- dokumentacja zdjęciowa, k. 52-53
- protokół przekazania towaru k. 29
- zapis na płycie k.11
- reklamacja k. 32

- pismo z dnia 9 sierpnia 2013r k. 19

Wobec powyższego pismem z dnia 26 sierpnia 2013 roku powódka skierowała do pozwanego pismo reklamacyjne, w którym poinformowała o odesłaniu zakupionego towaru oraz zażądała wystawienia korekty do faktury VAT (...) z dnia 15 maja 2013 roku. Pismem z dnia 12 września 2013 roku pozwany odmówił uznania reklamacji za uzasadnioną, wskazując że przedmiotem umowy była sprzedaż wariatora, a sprzedawca nie odpowiada za oczekiwania nabywcy, tym bardziej, że miał on świadomość parametrów przedmiotowego urządzenia. Dalej wskazał, że wariator był nieprawidłowo eksploatowany . Pismem z dnia 19 września 2013 roku powódka odstąpiła od zawartej umowy, wzywając do zwrotu zapłaconej ceny. Pozwany nie uznał odstąpienia od umowy za skuteczne.

Dowód:

-pismo z dnia 16 sierpnia 2013 r., k. 25;

-pismo z dnia 12 września 2013 r. , k. 28;

-odstąpienie od umowy z dnia 19 września 2013 r., k. 20-22;

-pismo z dnia 3 października 2013 r., k. 23-24;

Pismem z dnia 11 grudnia 2013r powódka wezwała pozwanego do zwrotu zapłaconej ceny w terminie 3 dni

Dowód:

wezwanie z potwierdzeniem k. 18-19

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości .

Bezsporny jest fakt zawarcia między stronami umowy sprzedaży do której zastosowanie znajduje art. 535 i n. k.c. Przedmiotem umowy był wariator (...) 132+ łapy za cenę 4674zł oraz silnik kołnierzowy.

Niniejszy spór dotyczy wyłącznie wariatora.

(...) 132 objęty umową miał pochodzić z firmy (...). Twierdzenia powódki w tym zakresie znajdują wsparcie w wiarygodnych zeznaniach świadka J. B., K. G. oraz pozwanego. Emir Al (...) w czasie przesłuchania wprost wskazał, że pierwszy wariator był firmy (...).

W ocenie Sądu odstąpienie od umowy na podstawie art. 560 k.c. w zw. z art. 565 k.c. jest uzasadnione i to z dwóch niezależnych od siebie przyczyn.

Pierwsza związana jest z zakupem produktu firmy (...). Zakupiony i dostarczony wariator po zamontowaniu w ogóle nie zaczął funkcjonować. W tym zakresie wiarygodne są zeznania J. B., P. G. i K. G. wsparte treścią pisma z dnia 26 sierpnia 2013r i materiałem zdjęciowym, a co najmniej nie sprzeczne z nimi zeznania D. S., który potwierdził, że był obecny przy przywiezieniu wariatora, a w innym miejscu, że ten wariator szybko zabrał i przywiózł inny. Zabranie wariatora uznać należy, za uznanie reklamacji, trudno bowiem o inną ocenę w sytuacji gdy wariator w ogóle nie zadziałał. Pozwana nie przedstawia też żadnego wiarygodnego dowodu na okoliczność przeciwną, w szczególności, że to powódka go uszkodziła. Przywoływany przez pełnomocnika pozwanej w zdaniu końcowym argument oparty o treść reklamacji z dnia 29 lipca 2013r (k.32) jest bezzasadny, gdyż reklamacja ta dotyczy wariatora TW-100 (tego następnego lub zupełnie niezwiązanego ze sprawą), a więc innego niż objęty umową. Zeznania pozwanego, co do uszkodzenia wariatora przez powódkę (tego najpierw dostarczonego) są niewiarygodne i niewystarczające. Nic nie

stało na przeszkodzie, aby fakt nieprawidłowej eksploatacji lub uszkodzenia mechanicznego wariatora należycie udokumentować.

Przyjmując zgodnie z powyższym rozumowaniem zasadność reklamacji, pozwana powinna dostarczyć taki sam wariator ewentualnie ten sam po naprawie. W rzeczywistości nie został dostarczony wariator M. ale wariator TW 100 którego źródłem pochodzenia w Polsce była firma (...). Przesłuchiwany w charakterze świadka G. P. wskazał, że wariator ten był srebrny i został sprowadzony z C.. Nie są znane parametry tego wariatora. Jednak nawet przyjmując, że są takie same jak M. i tak nie sposób przyjąć, że dostarczenie tego wariatora stanowi prawidłowe wykonanie umowy. Strony zawarły umowę dotyczącą zakupu wariatora konkretnej firmy i bez zmiany tej umowy dostarczenie modelu innej firmy nie powinno mieć miejsca. Brak jest twierdzeń na okoliczność zmiany umowy w tym zakresie, a tym bardziej okoliczność ta nie została wykazana. Powódce nie sposób przypisać odpowiedzialności za zniszczenie tego wariatora, gdyż mogłaby ona odpowiadać tylko za niewłaściwe użytkowanie przedmiotu umowy, a ten wariator przedmiotem umowy nie był. Nadto wskazać należy, że wszelkie działania związane z wyborem, montażem wariatora (a nawet obu wariatorów) konsultowane były z reprezentującym pozwaną D. S.. Za jego przyzwoleniem, a w przypadku pierwszego wariatora, także z bezpośrednim udziałem, wykonywane były próby naprawcze i uszczelniające. W tym miejscu wskazać też należy na odosobnione zeznania A. Z., że pierwsze urządzenie koloru niebieskiego, które dostarczył pozwanemu też nie było firmy (...). Przyjmując te zeznania za prawdziwe uznać należałoby, że pozwany w ogóle umowy z powódką nie wykonał, gdyż nie dostarczył będącego przedmiotem umowy wariatora firmy (...). Co tym bardziej czyniłoby powództwo uzasadnionym.

Druga przyczyna zasadności powództwa związana jest wprost z działaniem D. S.. Zgodnie z art. 556 §1 k.c. (w brzmieniu poprzednim) sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezupełnym (rękojmia za wady fizyczne).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że pierwszy kontakt D. S. z powódką nastąpił w czasie gdy był on pracownikiem spółki (...). Wtedy też powstał mail z dnia 14 marca 2012r wskazujący na dobór urządzenia do konkretnych potrzeb powódki oraz wskazujący zakres przeróbki napędu. Kolejny kontakt powódki z D. S. miał miejsce w czasie gdy pracował on już dla pozwanego. W ocenie Sądu zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego przyjąć należy, że późniejsze rozmowy D. S. z J. B. były kontynuacją wcześniejszych kontaktów i ustaleń. Wskazują też na to zeznania J. B. i K. G.. Trudno bowiem przyjąć, aby wcześniejsze rozmowy były wymazane z pamięci a strony wszystko analizowały od początku. Strona pozwana próbuje umniejszyć rolę D. S.. Tymczasem z łączącej go z pozwanym umowy zlecenia wynika, że jego obowiązkiem była kontrola rozwiązań technicznych sprzedawanych przez zleceniodawcę (§2 umowy). W trakcie przesłuchania D. S. wskazał też, że umów nie zawierał, ale przedstawiał produkty, w pewnej skali zajmował się też doradztwem. Pozwany zeznał, że na jego życzenie zostały zamontowane ograniczniki przez dostawcę, z czego wynika, że urządzenie było dostosowywane do potrzeb powódki. W ocenie Sądu pozwany i reprezentujący go D. S. mieli pełną świadomość wymagań stawianych wariatorowi. Z okoliczności jednoznacznie wynikało bowiem jaki był cel zakupu wariatora i jego przeznaczenie. Dostarczone urządzenie nie spełniało wymogu użyteczności, o którym mowa w art. 556 §1 k.p.c.

Reasumując każda z opisanych przyczyn uzasadnia odstąpienie od umowy, co czyni żądanie pozwu uzasadnionym.

Gdyby jako podstawę przyjąć nienależyte wykonanie umowy sprzedaży tj. art. 471 k.c. i n to powództwo również byłoby uzasadnione, gdyż pozwany nie dostarczył powódce sprawnego urządzenia zgodnie z umową, czym naraził ją na szkodę, co najmniej w wysokości zapłaconej ceny.

Odsetki zasądzono na podstawie art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem, gdyż data ta jest późniejsza niż wyznaczony termin zapłaty.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. W tym miejscu dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń na podstawie częściowo niespornych twierdzeń, dowodów z

dokumentów oraz zeznań świadków i stron. Strony nie kwestionowały autentyczności zgromadzonych dokumentów, wyprowadzały z nich natomiast częściowo odmienne wnioski. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania J. B., P. G. i K. G.. W ocenie Sądu drobne rozbieżności wynikają z upływu czasu oraz ze spontanicznego charakteru zeznań. Dowody z zeznań świadków G. P. i A. Z. są uznane za wiarygodne o tyle o ile znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Wskazać bowiem trzeba, że osoby te nie były stronami umowy sprzedaży między powódką i pozwanym. Ich zeznania nie mogą też zastępować wiadomości specjalnych, które posiadają biegli. Pamiętać należy, że nie mieli oni żadnego interesu w uwzględnieniu reklamacji, gdyż wiązałoby się to dla nich z niedogodnościami i kosztami (np. musieliby urządzenie naprawić lub wydać inne). W trakcie składania zeznań przez D. S. wyraźna była niechęć do przedstawiania informacji, świadek prawie przy każdym pytaniu zasłaniał się niepamięcią i upływem czasu. W ocenie Sądu bez znaczenia jest pisemne oświadczenie D. S., gdyż nie jest wiadomym, kto, kiedy i w jakich okolicznościach je sporządził. Nadto pisemne oświadczenie nie może zastępować zeznań. Zeznania pozwanego Sąd uwzględnił w zakresie wynikającym z pozostałego materiału. Odnotować w tym miejscu należy istotną sprzeczność między zeznaniami pozwanego gdzie wskazywał on na sprzedaż i dostarczenie wariatora M., w sytuacji gdy w piśmie z dnia 3 października 2013r pisał, że przedmiotem umowy był wariator jedynie odpowiadający referencyjnemu modelowi M..

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do kosztów tych zalicza się także wynagrodzenie adwokata, o ile reprezentował on stronę w procesie. Dlatego też w pkt. II sentencji wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustaloną na podstawie § 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) w stawce minimalnej adekwatnie do wartości przedmiotu sporu, opłatę od pozwu 100zł oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd oddalił wniosek powódki o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, gdyż nie zachodzą przesłanki do jego obligatoryjnego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, a powódka w żaden sposób nie uzasadniła, aby istniały podstawy do jego fakultatywnego nadania.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować sporządzenie uzasadnienia.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
- peł. pozwanego
3. akta za 30 dni lub z pismem